

PUSSEMIER, Lionel (Gent 2 juni 1869 – Eeklo 1 mei 1938).

Promoveerde aan de Katholieke Universiteit Leuven in de rechten en werd advocaat bij de Gentse balie. Van juni 1898 tot november 1918 was Pussemier lid van de Oost-Vlaamse provincieraad, van juli 1901 tot november 1918 bestendig afgevaardigde. In opvolging van **Arthur Verhaegen** was hij van 28 november 1918 tot 1936 katholiek volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Gent-Eeklo. Op 24 april 1921 werd hij tot gemeenteraadslid van Eeklo gekozen, en van juli 1921 tot zijn dood was hij er burgemeester.

Begin 1920 diende Pussemier in de Kamer een wetsvoorstel in op het gebruik van de 'Vlaamse' taal in bestuurszaken. Dit voorstel nam het voornaamste over van dat van Jan J. de Laet, dat slechts zeer gedeeltelijk aanvaard was geworden (taalwet van 1878), doordat het tot de centrale besturen beperkt was gebleven. Tijdens de discussie over Pussemiers voorstel in de Kamer toonde Frans van Cauwelaert zich zo actief dat sommigen de wet naar hem genoemd hebben. De door de Kamer goedgekeurde tekst schonk de meeste Vlamingen voldoening, maar in de Senaat werd hij nog ingrijpend geamendeerd. Uiteindelijk werd Pussemiers wetsvoorstel de wet van 31 juli 1921. Deze regelde het taalgebruik niet alleen voor de centrale, maar ook voor de gemeente- en provinciebesturen. Ze werd de eerste grote taalwet van na de Eerste Wereldoorlog (taalwetgeving).

LITERATUUR: H.J. Elias, *25 jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, II, 1969; – T. Valcke en N. Lehoucq, *De Fonteynen van de Oranjerberg: Politiek-institutionele geschiedenis van de provincie Oost-Vlaanderen van 1830 tot nu*, II, 1997.

REGINALD DE SCHRYVER*